

Rendes Ildikó: Elveszve

Hiányod hangtalan homályba burkolózva
Settenkedik felém, s pimaszul arcon csapva
Ráébreszt a pillanat rettentő fájdalmára,
Hogy nincsen már senki, aki visszaránthatna

Onnan lentről, a mélyből, mely erőtlen lelkemre
Zúdul fékezhetetlen, örökre elfedve
Mindazt amit szerettem, mindazt aki voltam,
Minden összeomlik, emlékem marad csak holtan.